

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvcvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

VIII. Votum Rheticæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](#)

O quoties pluteum vano conamine fregi,
 Arroso & viduus vngue fuit digitus!
 Pumicis è fibris citius noua fluctuet vnda,
 Vel nouus Eridanus, vel nouus Oceanus;
 Quàm tenui saltet stillaret vena Anapæsto,
 Quodq; tuum nomen carmen, Adonis, habet.
 Non ita sub Scythico glaciantur flumina plaustro,
 Bruma catenatis quando triumphat aquis.
 Tu mea mulcebas suavi præcordia cantu,
 Aurato ferienspectine, Diua, lyram.
 O lyra vocalis, materq; ipsissima Suada!
 Orphei non adeò vena diserta fuit.
 Mox lethargus abit, sacro micat impete vena,
 Et sponte in numeros obsequiosa ruit.

ELEGIA VIII.

Votum Rheticæ.

Nescio cur solitum præter mihi vena coruscet,
 Atque nouum prurit de properare melos.
 Semisopita domi torpebat barbitos olim,
 Elinguisq; chelys, mutaq; erat cithara.
 Nunc iterum Lethes abstersit strenualimum,
 Alueoq; in versus limpidiore fluit.
 Sentio, numen adest, stimulos sub pectore versans;
 Numen adest nostris Virgo pudica metris.
 Illa crepundiolis infantia verba resoluit,
 Abstergit teneris lac adipale labri,
 Sermonemq; dedit pugnaci ardere lacerto,
 Martio & in campo feruere scripta dedit.

O

O quoties sudore ærumnoſoq; labore
 Penè fatiscebat mens ſimul atque manus?
 Abiicere & clypeum volui periurus & haſtam,
 Sacraq; militiae prodere ſigna meæ.
 Et volui & roui Steropum flagraffe camino,
 Rhetoricum Tulli quidquid anhelat opus.
 Virgo aderat, linguaq; acuens animumq; clientis
 Victoris iuſſit lambere ſerta caput.
 Praſide te, Diua, chartacea per freta vexit
 Naufragij metuens dextera noſtra ſtylum.
 Ebria de Tulli ſillabat charta liquore,
 Illimi calamus fonte bibebat aquas.
 Fortè etiam noſtriſ aliquid fas dicere chartis
 Non male, nec varo ſubſiliiffe pede.
 Rara auis illa quidem, ſed veſtriſ vićima ſacrif;
 Si qua fuit, veſtro naſtauore fuit;
 Veſtra, Maria, fuit, veſtro ſine numine clauda
 Ire ſalebroſum penna negabat iter.
 Penna procax, rigidi nimium mala penna cerebri.
 Morigera imperio ſed tamen illa tuo.
 Virginis anathema tholis votumq; perenne
 In decus o noſtræ, fida ministra, Dcæ.
 Illam anima, tantq; ſinas ut baſula laudis,
 Quadrifidas orbis peruolet vna plagaſ.
 Una ferat Mariam, atque ultra Garamātas & Indos
 Celsa equitet nullum non aditura locum.
 Et terras ſuperans, rutilis ſeſe inſerat aſtris,
 Dicta tamen memori paucula mente notet.
 Audi, pennaleuis, nimis & temeraria penna,
 Penna omnes diras ebitura meas.

*Si Mariae infidam te lux conspexerit vlla,
Inferno, youeo, sis anathema Ioui.*

ELEGIA IX.

Votum Dialecticæ.

Limina sollicitus Sophiæ cùm scandere vellem,
Vestibulo torpens pes stetit atque animus.
Obstupui, riguere coma, caussasq; requiro:
An torpedo citum fascinet vlla gradum?
Cùm subito ante oculos auratâ veste refulsit
Virgo, Deam vulnu, numen & ore ferens.
Ecquid, ait, vano frustra conamine tentas
Irruere in nostros, mysta profane, lares.
Si Sophiae penetrare ardet sacraria virtus,
Quâ reseres adytum clavis emenda tibi est.
Aurea quam cudit solers Dialectica clauem,
Hac sine ferrato ianua poste riget.
Nundina Diua forum Catuaci pandit in vrbe,
Inq; Aquicinctinis venditur illa scholis.
Exilio, gratesq; hilari depresso camæna,
Viribus emicuit spes rediuiua nouis.
In Labyrinthos immergor conuena saltus,
Aesonide leuius fata dedere malum.
Nulla glomos Ariadna tulit, votum omnibus vnum
Ire per ambiguæ limina cœca domus.
Tum vicisse putant, fratres tum Palladii esse,
Et cerebro graudi profiliisse Iouis.
Dirior vnis erat mihi tauro & minotauro,
Omnibus & monstribus vnius elenchus erat.

Vndique